

А. Калининъ

Бръмбаръ - дървосекъ (Сечко-бечко)

вгустовското слънце залъзваше. Лжчитъ му, като грамадни вѣтрила, се плъзгаха по лазурното небе. Дневното свѣтило заливаше съ мека, прощална свѣтлина мрачната джбова гора. Нежно-златиста руменина милваше зеленитъ върхове на джбоветъ, а долу, подъ дърветата, бѣше вече здрачъ. . . Спираше радостния животъ на деня и вмѣсто него настъпваше нощта съ своитъ таинствени шепоти, съ своитъ неясни звукове. Нощнитъ обитатели се пробуждаха отъ дневния сънъ и започваха своята борба за животъ.

Размърда се и красивиятъ тъменъ бръмбаръ-дървосекъ. Цѣлъ день той прекара на дебелия джбовъ клонъ и никой не го забелеза — нито лакомия дроздъ, който нѣколко пѣти презъ деня се приближавá до него, нито дветъ синигерчета, които празнуваха своето семейно щастие подъ силнитъ лжи на палящото слънце.

Благополучно се свърши за сечко дългиятъ горещъ день и сега, като напълни стомаха си съ джбова кора, той повдигна твърдитъ си криле, опна